

П Л Е С

3.

Ово тело што називам својим
Реси свет који не постоји
Усхитима на обзорју плеса
И више нисам она која јесам
Подајућ се несусталој тигри
Крајем бивам почетак у игри
Крик других ме из сна диже
Од мртвих сам смрти ближе
Злом одважних сјај облика
Да се смеши изван лика
Змијски овал заточен у глини —
Слеп починак иште у празнини
Крет ми сваку жудне очи згрћу
Презир чедан зајмим смрћу
Оних што се цвећем бреше
Чисту меру демонија плешем
Али чула худа и крв лавља
Чине да идеју заборављам
Док у дрхте тело сместим
Опијена грехом до бесвести

4.

Вршци груди! та звезданост чила
Бујми сладост до мртвила
Фини очај протрном сву мути
Дивну звер у мени ожеднеле пути
Кида свод ћинђува и тиркизе
Тајну смртног бедрима достижем
Звеком цакте гривне, наруквице
Лажну светост опсенама стичем
Блиска празној звезди до утаје
Мртвом телу нежно се подајем
Дотицајем тамним све до руба
Тих облина још светија зубља
С чуварима огледала и ложнице
У нагости лепша од грознице
Помичем бешумни брод птица
Чији смер однеће несита матица
Вриском маса гласи ход мена до
Мена. Још се трезним од имена
Претворности чарне и прелаке
Све жуднија пијућ ожеднеле зраке